

บทสรุปและเสนอแนะ

ตลอดระยะเวลาในช่วงศตวรรษที่ผ่านมา ชาวโลกกว่าล้านคนต้องประสบกับผลที่มาจาก การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และอาชญากรรมที่ร้ายแรงอย่างอื่นภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ในขณะที่การดำเนินการเพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ ต่อสิ่งเหล่านั้นกับผู้ที่ก่อให้เกิดการกระทำ ซึ่งเป็นผู้สมควรที่จะได้รับการดำเนินคดี กลับกลายเป็นว่ามีเพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้น ดังนั้นเพื่อที่จะหยุดวัฏจักรของความรุนแรงและเพื่อส่งเสริมความยุติธรรม การยกเว้นจากการลงโทษ (Impunity) สำหรับการปฏิบัติการในการก่ออาชญากรรมที่ร้ายแรงจะต้องเปลี่ยนมาเป็นความรับผิดชอบ

ระบบบริหารของศาลภายในประเทศกำหนดให้มีความเป็นธรรมสำหรับเหยื่อ และ กระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายกับบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด โดยศาลภายในประเทศใช้ เขตอำนาจศาลเหนืออาชญากรรมที่กระทำภายในดินแดนของรัฐ และดำเนินการทางกฎหมายต่อ อาชญากรรมเหล่านั้นที่กระทำในดินแดนของรัฐอื่นโดยคนชาติของรัฐ ต่อคนชาติของรัฐ หรือต่อ ผลประโยชน์แห่งรัฐ แต่ถึงแม้จะขาดไปซึ่งความเกี่ยวพันเหล่านี้ ศาลภายในอาจจะใช้เขตอำนาจ ศาลภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศเหนืออาชญากรรมที่ความร้ายแรงอย่างยิ่งนั้น มีผลกระทบ กับผลประโยชน์พื้นฐานของประชาคมระหว่างประเทศทั้งหมด ที่เรียกว่าเขตอำนาจสากล (Universal Jurisdiction) ซึ่งมีเขตอำนาจศาลอยู่บนลำพังแต่ลักษณะของอาชญากรรม โดยศาล ภายในประเทศสามารถใช้เขตอำนาจศาลสากลเพื่อดำเนินคดี ชัดขวาง และลงโทษ การกระทำที่ โหดร้ายที่ยอมรับว่าเป็นอาชญากรรมที่ร้ายแรงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ และเมื่อศาลภายใน ใช้เขตอำนาจศาลสากลอย่างเหมาะสม โดยสอดคล้องกับมาตรฐานที่ยอมรับในทางระหว่าง ประเทศของวิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งการกระทำเช่นนั้นจะไม่ใช่เพียงแค่การนำมาซึ่งคุณค่าและผลประโยชน์ของรัฐนั่นเอง แต่ยังรวมถึงคุณค่าและผลประโยชน์ร่วมกันของประชาคม ระหว่างประเทศ

แต่ในระดับของในทางระหว่างประเทศ องค์กรที่จะทำให้เกิดการบังคับใช้ดูจะขาดแคลน เมื่อรัฐขาดความจริงจังที่จะใช้เขตอำนาจศาลสากลเพื่อควบคุมอาชญากรรม ความรุนแรงครั้ง

แล้วครั้งเล่าที่เกิดขึ้นจึงนำมาซึ่งการหาวิธีที่จะมาเยียวยาเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและหยุดยั้งการกระทำเหล่านั้นให้มากที่สุด ทางเลือกในการจัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศ (International Criminal Court) จึงได้รับการพัฒนามาอย่างเป็นลำดับ และถึงแม้จะมีบางช่วงที่กระแสการเมืองระหว่างประเทศได้เข้ามาแทรกแซงให้เกิดความชะงักบ้าง แต่แล้วประชาคมระหว่างประเทศก็ได้ประสบกับสิ่งที่ทำให้ประหลาดใจ เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงได้ตัดสินใจที่จะจัดตั้งศาลระหว่างประเทศเฉพาะกิจในดินแดนอดีตยูโกสลาเวียและในรวันดา การจัดตั้งศาลระหว่างประเทศนี้ทำให้คณะมนตรีความมั่นคงเข้าไปใกล้ชิดกับกฎหมายอาญาระหว่างประเทศมากขึ้น จากที่ก่อนหน้านี้บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงไม่เพียงแต่ไม่พิจารณาถึงระดับของปัจเจกบุคคล แต่ยังคงไม่มีมาตรการเพียงพอในการเข้าถึงอาชญากรรมระหว่างประเทศที่อยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างของสถานการณ์ระหว่างอิรักบุกยึดคูเวตที่ล้มเหลวในการพิจารณาถึงความรับผิดชอบส่วนบุคคลต่อการกระทำที่ร้ายแรงเช่นนั้น

ในการนี้ นักกฎหมายระหว่างประเทศไม่แปลกใจเลยที่อำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงตามหมวด 7 ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติ สามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ได้ เพราะอำนาจเหล่านี้ถูกกำหนดมาเพื่อให้องค์กรของโลกที่จะดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนซึ่งการคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และด้วยวัตถุประสงค์นี้กฎบัตรสหประชาชาติจึงได้อำนาจแก่คณะมนตรีความมั่นคงเพื่อที่ใช้ปฏิบัติการทางทหาร คำว่าบาตรทางการค้า และการลงโทษแก่รัฐ และการกระทำการจัดตั้งศาลระหว่างประเทศที่เป็นวิธีการใหม่เช่นนี้ คณะมนตรีความมั่นคงได้ชี้ชัดให้เห็นว่า อำนาจตามหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติเหล่านี้ให้ความสามารถที่จะจัดตั้งศาลอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรมสงครามได้ด้วยเช่นกัน ในฐานะที่การกระทำเหล่านั้นนำมาซึ่งความเสี่ยงต่อการคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ทางปฏิบัติของการจัดตั้งศาลระหว่างประเทศ (International Tribunal) ที่ผ่านมาในอดีตนับเป็นตัวอย่างสำคัญที่สร้างความมั่นใจในการสร้างกระบวนการยุติธรรมทางอาญาระหว่างประเทศให้เป็นจริงขึ้นได้ อีกทั้งที่ลี้มมิได้เกี่ยวกับคุณค่าที่นำมาซึ่งพัฒนาการในการจัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศที่มีลักษณะถาวรในเวลาต่อมา ซึ่งข้อขัดแย้งหรืออุปสรรคถือเป็นบทเรียนขึ้นดีที่นำไปสู่ความพยายามที่จะทำให้ปัญหาเหล่านั้นได้รับการแก้ไข ไม่ว่าจะเป็นศาลอาญากรรมสงครามแห่งนูร์มเบอร์ก ศาลอาญากรรมสงครามแห่งตะวันออกไกล จนมาถึงศาลเพื่อการพิจารณบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมในดินแดนอดีตยูโกสลา

เวียและศาลวันดาที่มีลักษณะคล้ายกัน โดยทั้งสองศาลหลังนี้ทำให้บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงต่อการดำเนินการเพื่อการปราบปรามอาชญากรรมได้รับการยอมรับมากขึ้น ซึ่งศาลที่เกิดขึ้นมาเหล่านี้ ล้วนแล้วแต่มีคุณูปการต่อทางโลกที่จะใช้เป็นการจัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศที่ถาวรและแนวทางในการปฏิบัติของศาล โดยเฉพาะวิธีการจัดตั้งศาลโดยคณะมนตรีความมั่นคง

โดยศาลอาญาระหว่างประเทศ (International Criminal Tribunal) ที่เกิดขึ้นมานี้ยังคงมีบทบาทที่สำคัญต่อการดำเนินการต่อต้านกับการได้รับการยกเว้นโทษ ที่เสริมกับศาลภายในประเทศ ที่มีร่องรอยของความรุนแรงจำนวนมาก อีกทั้งกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม และระบบตุลาการของรัฐที่บ่อยครั้ง ไม่สามารถหรือไม่เต็มใจที่จะดำเนินคดีกับอาชญากรรมที่ร้ายแรงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศได้ โดยสนธิสัญญาที่เข้ามามีผลภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ในการทำให้สถาบันระหว่างประเทศแข็งแกร่งขึ้น นำมาซึ่งความชัดเจนและการบังคับใช้ต่อกฎหมายอาญาระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง ต้องยกให้กับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์การดำเนินการที่ยาวนานที่เกิดขึ้น ณ การประชุมแห่งสหประชาชาติในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1998 เมื่อธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ (Rome Statute of the International Criminal Court) ถูกรับเอา ในขณะที่ศาลถาวรนี้เป็นจริงขึ้นมา ประชาคมระหว่างประเทศจะได้มาซึ่งโอกาสซึ่งไม่เคยมีมาก่อน ที่จะสร้างความรับผิดชอบในส่วนของกรกล่าวโทษถึงอาชญากรรมที่ร้ายแรงภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามเขตอำนาจของศาลอาญาระหว่างประเทศจะสามารถใช้ได้เพียงแค่ว่า ถ้ากระบวนการยุติธรรมไม่สามารถหรือไม่เต็มใจดำเนินไปได้ในระดับภายในประเทศ ซึ่งหลักการนี้เกิดขึ้นมาด้วยความต้องการตอบสนองต่อความสูงสุดของอธิปไตยแห่งรัฐ ดังนั้นภาระในขั้นต้นต่อการดำเนินคดีกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในอาชญากรรมเหล่านี้จะยังคงอยู่กับระบบกฎหมายภายใน การสนับสนุนการใช้เขตอำนาจสากลโดยศาลภายใน จะช่วยให้ลดช่องว่างของการบังคับใช้กฎหมายที่เข้าข้างผู้ก่อให้เกิดอาชญากรรมภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ

โดยศาลอาญาระหว่างประเทศถาวรนี้ จะทำให้หลักบังคับแห่งกฎหมายแข็งแกร่งอย่างยิ่ง โดยกำหนดให้มีความแน่นอนและความสม่ำเสมอในการสืบสวนและดำเนินคดีกับบุคคลซึ่งกระทำอาชญากรรมการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ อาชญากรรมสงคราม และอาชญากรรมการรุกราน (เมื่อได้มีการกำหนดคำจำกัดความและเงื่อนไขแล้ว) ซึ่งศาลอาญา

ระหว่างประเทศจะมีใช้แค่ยุติธรรมและเป็นกลางเท่านั้น หลักการทั้งหลายที่บัญญัติขึ้นมาแล้วแล้วแต่เพื่อที่จะทำให้ศาลบรรลุถึงควมมีประสิทธิภาพ ความมั่นคง และความน่าเชื่อถือของศาล ประสิทธิภาพในชั้นท้ายสุดของศาลอาญาระหว่างประเทศจะขึ้นอยู่กับว่า ทำอย่างไรที่รัฐทั้งหลาย จะแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันให้ดำเนินการร่วมกันได้ ซึ่งในที่นี้รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศกับคณะมนตรีความมั่นคง ความเป็นอิสระของอัยการ และเขตอำนาจของศาล ที่ล้วนแต่เป็นประเด็นสำคัญที่จะทำให้มั่นใจถึงความเป็นกลางและความเป็นหนึ่งเดียวกันของศาล

ต่อคำถามที่ว่าอะไรเป็นความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศกับคณะมนตรีความมั่นคง ได้เคยเกิดเป็นประเด็นปัญหาสำคัญที่ทำให้เกิดการหยุดคิดของคณะกรรมการเตรียมการเพื่อจัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศ (PrepCom) หลายครั้ง เกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศที่เสนอจัดตั้งขึ้นมากับคณะมนตรีความมั่นคง ผู้เข้าร่วมการประชุมอภิปรายถึงอำนาจที่เกี่ยวข้องกันของทั้งสอง และยอมรับในความต้องการที่จะรักษาไว้ซึ่งบทบาทของแต่ละฝ่ายในกิจการระหว่างประเทศ

ดังนั้นบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงที่มีปรากฏอยู่ภายใต้ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศทั้งทางด้านสารบัญญัติและวิธีสบัญญัติ เป็นกลไกที่นำไปสู่บทบาทที่สำคัญในศาลอาญาระหว่างประเทศ ซึ่งการดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคงจะอยู่ภายใต้บทบัญญัติในหมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติในฐานะที่เป็นพื้นฐานทางกฎหมายที่จะดำเนินการโดยชอบธรรมตามธรรมนูญศาล ดังนั้นบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงที่มีต่อศาลอาญาระหว่างประเทศแบ่งได้เป็น 4 ด้านที่สำคัญคือ

1. บทบาทในฐานะผู้ช่วยผลักดันเข้าสู่การดำเนินคดีของศาล

บทบาทนี้ของคณะมนตรีความมั่นคง ปรากฏอยู่ในการมีส่วนร่วมของคณะมนตรีความมั่นคงในฐานะที่เป็นหนึ่งในผู้ที่สามารถจะนำคดีไปสู่ศาลอาญาระหว่างประเทศได้นอกจากรัฐภาคี และการเริ่มต้นคดีเองของอัยการ ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการผลักดันของประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งอย่างน้อยที่เห็นชัดเจนที่สุดก็คือสหรัฐอเมริกา ที่ต้องการที่จะให้คณะมนตรีความมั่นคงมีบทบาทที่สำคัญในศาลอาญาระหว่างประเทศ โดยให้

สามารถที่จะเสนอทุกคดีไปสู่ศาลได้ โดยไม่มีข้อจำกัดของความเกี่ยวข้องในตัวบุคคลว่าจะเป็น
 คนชาติของรัฐภาคีตามธรรมนูญศาล หรือดินแดนที่เกิดการกระทำอาชญากรรมหรือไม่ หรือได้รับความ
 ยินยอมในการยอมรับเขตอำนาจศาลหรือไม่ หน้าที่นี้ของคณะมนตรีความมั่นคงจะมีส่วน
 สำคัญในการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยการนำผู้กระทำผิดไปสู่กระบวนการยุติธรรมได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งไม่ทำให้อาชญากรรมระหว่าง
 ประเทศหลุดลอยจากการดำเนินคดีเพราะความไม่สามารถหรือไม่เต็มใจในการดำเนินคดีของ
 เขตอำนาจศาลภายในประเทศ

2. บทบาทในการกันศาลจากการดำเนินคดี

หน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงที่มีตามกฎบัตรสหประชาชาติ ถูกโอนมาเป็น
 อำนาจที่มีเหนือศาลอาญาระหว่างประเทศภายใต้บทบัญญัติที่ใช้เป็นวิธีพิจารณาในการดำเนิน
 คดีของศาลอาญาระหว่างประเทศ ในการมีอำนาจที่จะร้องขอให้ศาลงดการเริ่มต้นหรือดำเนินต่อ
 ไปในการสอบสวนหรือดำเนินคดี เป็นระยะเวลา 12 เดือน ซึ่งบทบาทในด้านนี้ของคณะมนตรี
 ความมั่นคงทำให้การพิจารณาคดีของศาลได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นผลในทางที่ดีที่จะทำให้
 การดำเนินของศาลกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคง แยกกันได้อย่างชัดเจน
 ไม่ขัดขวางหน้าที่ของกันและกัน เมื่อมีความจำเป็นที่คณะมนตรีความมั่นคงจะต้องดำเนินการใน
 การรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศต่อสถานการณ์นั้นๆ ที่เกิดขึ้น ภายใต้บท
 บัญญัติในหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรืออาจจะเป็นผลกระทบในทางที่จะเป็นอุปสรรค
 ต่อการดำเนินงานของศาล โดยเป็นการทำให้องค์การทางตุลาการจะต้องอยู่ภายใต้การกำกับของค
 กรทางการเมือง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความอิสระและความเป็นกลางของศาล ซึ่งตามหลักการ
 ของกฎหมายแล้วมีความเป็นไปได้น้อยมากที่องค์การทางตุลาการจะถูกแทรกแซงโดยองค์การ
 การเมือง ทั้งนี้จะนำไปสู่ประเด็นของความมั่นคงและความมีประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวก
 ธรรมในทางระหว่างประเทศอย่างแท้จริง อีกทั้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยจะได้รับการ
 กระทบ ต่อการที่จะได้รับการดำเนินคดีโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และอย่างต่อเนื่อง

3. บทบาทในการกั้นกรองการดำเนินคดี

คดีที่คณะมนตรีความมั่นคงจะนำไปสู่ศาลนั้นจะผ่านการพิจารณาจากเสียงของตัว

แทนประเทศอย่างน้อย 9 เสียง จาก 15 ประเทศ โดยการกลั่นกรองในขั้นตอนนี้จะเป็นการลดจำนวนคดีที่จะไปสู่ศาล แต่ในขณะเดียวกันก็มีความเป็นไปได้สูงที่คดีที่ไปสู่ศาลนั้นจะมีแรงจูงใจที่มีผลมาจากทางการเมือง ยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีทางที่จะเป็นไปได้เลยที่บุคคลในรัฐสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงจะถูกดำเนินคดีโดยศาลอาญาระหว่างประเทศ จากการเสนอคดีไปสู่ศาลโดยคณะมนตรีความมั่นคง เพราะเนื่องจากสมาชิกถาวรเหล่านั้นจะใช้สิทธิในการยับยั้ง (veto)

ในขณะเดียวกันความสำคัญของการทำหน้าที่เป็นผู้ชี้ขาดถึงการมีอยู่ของการกระทำ การรุกรานตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติข้อที่ 39 ของคณะมนตรีความมั่นคง เป็นกระบวนการที่นำไปสู่ประโยชน์ของการดำเนินการของศาลต่ออาชญากรรมประเภทนี้ ในฐานะที่คณะมนตรีความมั่นคงจะทำหน้าที่กลั่นกรองลักษณะของการกระทำการรุกรานที่จะนำไปสู่การพิจารณา และเป็นผู้ให้ลักษณะการกระทำในฐานะความผิดของอาชญากรรมการรุกราน ซึ่งถึงแม้ในขั้นสุดท้ายที่ประชุมของสมัชชารัฐภาคี จะไม่เลือกทางเลือกที่จะให้มีการชี้ขาดโดยคณะมนตรีความมั่นคง ในฐานะเป็นเงื่อนไขในขั้นต้นก่อนที่ศาลจะใช้เขตอำนาจศาลได้ คณะมนตรีความมั่นคงก็ยังคงเข้ามาเกี่ยวข้องในการชี้ขาดก่อนว่า การกระทำการรุกรานได้มีอยู่หรือไม่ตามบทบัญญัติข้อ 39 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ ทั้งนี้เนื่องจากธรรมนูญกรุงโรมข้อ 5 (2) ซึ่งเป็นบททั่วไปบัญญัติว่า "การใช้เขตอำนาจของศาลเหนืออาชญากรรมการรุกรานนั้น จะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกฎบัตรสหประชาชาติ"

4. บทบาทในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี

สิ่งที่ทำให้กฎหมายระหว่างประเทศแตกต่างกับกฎหมายภายในคือ การขาดองค์กรที่จะมาบังคับใช้อย่างจริงจัง ซึ่งถึงแม้ว่าการเกิดขึ้นของศาลอาญาระหว่างประเทศที่ถาวรนี้จะเข้ามามีส่วนช่วยเสริมบทบาทในการบังคับใช้กฎหมายอาญาระหว่างประเทศให้ได้รับการปฏิบัติอย่างกว้างขวางและจริงจัง แต่ก็ยังคงไม่เพียงพอ ทั้งนี้เนื่องจากทางเลือกในการจัดตั้งศาลโดยสนธิสัญญาพหุภาคีนั้นมีค่าบังคับอ่อนกว่าวิธีการที่อาศัยข้อมติขององค์กรระหว่างประเทศอย่างคณะมนตรีความมั่นคง แต่ผลดีที่มากกว่านั้นคือ ความยินยอมอย่างกว้างขวางของรัฐได้รับการเคารพ ดังนั้นการเข้ามามีบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงในกระบวนการยุติธรรมนี้ ไม่เพียงแต่จะทำให้กฎหมายระหว่างประเทศได้รับการเคารพ แต่ยังคงช่วยให้กฎหมายระหว่าง

ประเทศมีพัฒนาการต่อการยอมรับถึงหลักความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล รวมถึงการยอมรับในบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงต่อการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศ

ทั้งนี้คณะมนตรีความมั่นคงจะมีบทบาทในการบังคับใช้ให้เกิดการดำเนินคดีของศาลทั้งในระหว่างการพิจารณาคดีและบังคับคดี โดยคณะมนตรีความมั่นคงจะช่วยทำให้การติดตามตัวผู้กระทำผิดมาสู่กระบวนการดำเนินคดีของศาลได้มากขึ้น รวมถึงการช่วยบังคับใช้กับการสืบสวนสอบสวนของอัยการ และการดำเนินคดีของศาล โดยการวางพันธกรณีในทางระหว่างประเทศที่ชัดเจนในการให้ความร่วมมือกับศาล เพราะในการดำเนินการขอความร่วมมือจากรัฐนั้น ถ้ารัฐขาดความสอดคล้องในการให้ความร่วมมือ โดยเฉพาะถ้าเป็นในกรณีที่เป็นกรณีการเสนอคดีมาสู่ศาล โดยคณะมนตรีความมั่นคงแล้ว ก็ไม่มีวิธีการบังคับให้เกิดความร่วมมือได้ แต่จะมีการแจ้งกลับไปยังคณะมนตรีความมั่นคงเพื่อหาวิธีการในการดำเนินการต่อไป และภายหลังจากที่ศาลได้ตัดสินคดีแล้ว คณะมนตรีความมั่นคงยังคงมีบทบาทในการทำให้คำพิพากษาได้รับการปฏิบัติ โดยคณะมนตรีความมั่นคงอาจจะดำเนินการอุดหนุนให้แก่ศาลในการนำตัวผู้กระทำผิดมารับโทษ หรือการชดเชยค่าเสียหายให้กับเหยื่อของอาชญากรรม ซึ่งนอกจากจะเป็นการเยียวยาให้กับเหยื่อแล้วยังเป็นการนำมาซึ่งการป้องกันและแก้ไขการกระทำที่จะไปกระทบต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ในฐานะที่เป็นบทบาทความรับผิดชอบหลักของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้ในการดำเนินการเพื่อบังคับใช้กฎหมายนี้ คณะมนตรีความมั่นคงอาจจะมีการใช้มาตรการในทางระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องในการดำเนินการตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงที่จะนำไปสู่การดำเนินการตามบทบัญญัติของศาล โดยการใช้มาตรการบีบบังคับ หรือการลงโทษ (sanction) ที่ใช้ผ่านมาโดยบทบัญญัติในหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือนำเอาหลักของความรับผิดชอบของรัฐ (state responsibility) มาใช้ควบคู่กับความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล (individual responsibility) เพื่อให้เกิดการบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และจะนับเป็นพัฒนาการของความสำเร็จในการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศของคณะมนตรีความมั่นคง

ทั้งนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงที่มีในศาลอาญาระหว่างประเทศนั้น มีลักษณะเป็นแบบ multifunction ที่ไม่สามารถกำหนดได้อย่างชัดเจนออกเป็นเอกเทศ ซึ่งถึงแม้หน้าที่ของแต่ละฝ่ายระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศกับคณะมนตรีความมั่นคงจะมีความแตกต่างในพื้นฐาน กล่าวคือ รัฐสมาชิกแห่งสหประชาชาติได้มอบความไว้

วางใจให้แก่คณะมนตรีความมั่นคง ด้วยภาระหน้าที่ทางการเมืองที่มีอยู่ตั้งแต่เริ่มต้นในการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคง ในขณะที่ศาลอาญาระหว่างประเทศนี้ เป็นกลไกทางตุลาการที่ถูกสร้างมาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะนำผู้ก่ออาชญากรรมไปสู่กระบวนการยุติธรรม และพัฒนาหลักบังคับแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ แต่หน้าที่ของทั้งสองนั้นก็มีการส่งเสริมซึ่งกันและกันอยู่ด้วย ซึ่งในขอบเขตของการดำเนินคดีทางอาญานั้น จะเป็นการขัดขวางพฤติกรรมในทางอาญา (criminal behavior) ระหว่างประเทศ ส่วนในขอบเขตของความยุติธรรมนั้น มีความจำเป็นที่จะประสานให้เกิดนำมาซึ่งสันติภาพ ศาลอาญาระหว่างประเทศจะดำเนินบทบาทที่สำคัญในการช่วยรักษาสันติภาพระหว่างประเทศและความยุติธรรมระหว่างประเทศ ดังนั้นศาลอาญาระหว่างประเทศสามารถพิจารณาให้อยู่ในส่วนของกลุ่มขององค์ระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสันติภาพและความยุติธรรม จัดการกับความขัดแย้ง และผูกพันในการประนีประนอมและสร้างบรรยากาศที่ขึ้นมาใหม่ภายหลังจากความขัดแย้ง (post-conflict)

แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า ความสัมพันธ์กันระหว่างรัฐสมาชิกถาวรภายในองค์กรทางเมืองอย่างคณะมนตรีความมั่นคงนั้น จะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำไปสู่ผลกระทบในการดำเนินการของศาลอาญาระหว่างประเทศ ในส่วนที่การดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคงได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับความสามารถในการดำเนินการของศาล โดยเฉพาะท่าทีของประเทศมหาอำนาจในคณะมนตรีความมั่นคงอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา จีน และรัสเซีย ที่มีได้ให้การยอมรับองค์การศาลระหว่างประเทศนี้อย่างจริงจังเหมือนดังในอดีตที่มีความพยายามที่จะจัดตั้งศาลเพื่อดำเนินการในประเทศที่เกิดปัญหาอื่น ทั้งนี้เนื่องจากความกลัวในผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินนโยบายในทางระหว่างประเทศที่ขัดแย้ง โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา การดำเนินการทางการทหารที่กระจายออกไป ง่ายต่อการเป็นเป้าหมายต่อการถูกดำเนินคดีในศาลอาญาระหว่างประเทศ ทั้งนี้ท่าทีของแต่ละประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงจะสำคัญต่อการพิจารณาถึงบทบาทของแต่ละประเทศที่จะผลักดันให้การดำเนินของคณะมนตรีความมั่นคงกับศาลอาญาระหว่างประเทศสอดคล้องหรือขัดแย้งกันเพียงใด

1. สหรัฐอเมริกา

ท่าทีของสหรัฐอเมริกาที่มีต่อการจัดตั้งศาลอาญาระหว่างประเทศนั้นเป็นไปตามกระแสของการเมืองระหว่างประเทศเป็นสำคัญ ไม่มีจุดยืนของตนเองในการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศอย่างจริงจัง และสหรัฐกำลังสะดุดขาตนเองในการประกาศที่จะต่อสู้กับการ

ก่อการร้ายระหว่างประเทศอย่างถึงที่สุด เนื่องจากความผิดภายใต้ธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศนั้นไม่ได้มีความรุนแรงแตกต่างไปจากการก่อการร้ายเลย แต่สหรัฐอเมริกาได้ประกาศถอนตัวจากความเกี่ยวพันใด ๆ กับศาลอาญาระหว่างประเทศ ภายหลังจากที่ในสมัยของประธานาธิบดี Bill Clinton ได้มีการลงนามรับศาลอาญาระหว่างประเทศไปแล้ว ด้วยเหตุผลที่สำคัญว่า การปฏิบัติการทางการทหารของสหรัฐอเมริกาที่มีอยู่ทั่วโลกนั้น เสี่ยงต่อการตกอยู่ภายใต้การดำเนินคดีของศาลอาญาระหว่างประเทศที่มีเหตุจูงใจทางการเมือง และระบบของศาลที่ยังมีข้อบกพร่องอย่างมากสหรัฐอเมริกาจึงได้ทำลายระบบความยุติธรรมระหว่างประเทศผ่านทางข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคง ให้มีการยกเว้นจากการลงโทษกับทหารผู้ปฏิบัติการรักษาสันติภาพ (peacekeeper) อีกทั้งอาศัยการกดดันทางการเมืองกับนานาประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาในการทำข้อตกลงทวิภาคีที่จะยินยอมไม่ส่งตัวคนชาติของตนไปยังศาลอาญาระหว่างประเทศ

ซึ่งถึงแม้สหรัฐจะประกาศถอนตัวออกจากความเกี่ยวพันกับศาลอาญาระหว่างประเทศ แต่สหรัฐยังคงมีอำนาจเหนือ ที่อยู่ในฐานะของสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงที่จะทำให้เกิดการกดดันทางด้านอื่นที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของศาลได้อีกต่อไป ดังนั้นหาที่ที่แข็งแกร่งของสหรัฐที่ไม่ยอมเปลี่ยนจุดยืนจะทำให้สหรัฐถูกโดดเดี่ยวจากอีก 14 ประเทศสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งรวมถึงอังกฤษและฝรั่งเศสพันธมิตรใกล้ชิด ซึ่งต่างก็เห็นว่าการขาดความร่วมมือจากมหาอำนาจอย่างสหรัฐจะทำให้ส่งผลกระทบต่อศาลนี้และกฎหมายระหว่างประเทศ ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงควรที่จะวางตัวเป็นกลางและส่งเสริมให้มีความมีประสิทธิภาพของศาลเกิดอย่างสูงสุด เพื่อที่จะเป็นทางแก้ปัญหาไม่ให้เจตจำนงฝ่ายเดียวของสหรัฐอเมริกาทำลายอำนาจของศาล

2. ฝรั่งเศส

ความจริงจังต่อการให้ความร่วมมือในการทำให้ศาลอาญาระหว่างประเทศที่ถาวรเป็นจริงขึ้นมานั้น แม้ในขั้นต้นฝรั่งเศสจะปฏิเสธอย่างเข้มแข็งในศาลอาญาระหว่างประเทศที่เป็นอิสระ ซึ่งฝรั่งเศสได้มีท่าทีที่ขัดแย้งกับประเทศสมาชิกอื่นในสหภาพยุโรป โดยตัวแทนของฝรั่งเศสต้องการที่จะให้ศาลอาญาระหว่างประเทศ จะต้องดำเนินการสืบสวนโดยอาศัยความตกลงกับเหล่าประเทศอียิปต์ที่ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรมที่ถูกกล่าวหาว่านั้น อีกทั้งยังแสดงความต้องการที่จะให้มีการสงวนสิทธิและอำนาจที่เหนือกว่าของคณะมนตรีความมั่นคงในศาลอาญา

ระหว่างประเทศที่จะเกิดขึ้น แต่ฝรั่งเศสก็ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะให้มีศาลอาญาที่เป็นจริงโดยสอดคล้องกับนานาประเทศอื่น โดยฝรั่งเศสได้ให้การยอมรับธรรมนูญศาล ลงนามและให้สัตยาบันศาลอาญาระหว่างประเทศนี้แล้วครบถ้วน

3. สาธารณรัฐประชาชนจีน

ถึงแม้จีนจะเป็นประเทศเดียวในสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงที่มาจากประเทศในแถบเอเชีย ในฐานะของมหาอำนาจทางเอเชีย แต่บทบาทในการให้ความร่วมมือกับประชาคมโลกในการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศนั้นก็ไม่เป็นการขัดแย้งอย่างถึงที่สุด โดยในการเจรจาในขั้นต้นเกี่ยวกับธรรมนูญกรุงโรมนั้นจีนต้องการที่จะให้มีการลดเขตอำนาจของศาล ในคดีที่เป็นความขัดแย้งภายในประเทศ ที่เหตุผลที่เห็นได้ชัดคือปัญหาของธิเบต และนอกจากนั้นที่เกี่ยวกับนโยบายในการควบคุมประชากรของจีน ซึ่งถึงแม้จีนจะไม่ได้ออกเสียงยอมรับธรรมนูญกรุงโรม และยังไม่ได้ให้การลงนามและให้สัตยาบัน แต่จีนก็ได้ให้ความร่วมมืออย่างดีในการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการสำหรับศาลอาญาระหว่างประเทศ ซึ่งบทบาทของจีนต่อศาลอาญาระหว่างประเทศนี้น่าจะไม่ใช่เป็นตัวการหลักที่จะผลักดันให้เกิดการขัดขวางของคณะมนตรีความมั่นคงต่อการดำเนินงานของศาล ดังจะเห็นได้จากจีนยังคงมีความเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับการที่สหรัฐอเมริกาจะใช้กำลังทางทหารแก้ปัญหาในทางระหว่างประเทศ แต่กลับจะเป็นผู้ที่ทำให้เกิดการตรวจสอบและคานอำนาจ (check and balance) ในคณะมนตรีความมั่นคง เพราะการดำเนินการใดของคณะมนตรีความมั่นคงนั้นจะต้องใช้ความเห็นชอบของประเทศสมาชิกถาวรทั้งห้าประเทศ

4. รัสเซีย

จากบทบาทที่แข็งกร้าวในช่วงสงครามเย็นทำให้บทบาทในทางระหว่างประเทศของรัสเซียไม่สามารถที่จะทำให้ประชาคมระหว่างประเทศไม่จับตามอง ในความร่วมมือที่จะให้การผลักดันให้ศาลอาญาระหว่างประเทศเป็นจริงขึ้นมา นั้น ซึ่งถึงแม้ในช่วงแรกรัสเซียจะแสดงท่าทีที่ปรารถนาที่ต้องการสงวนไว้ซึ่งอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคง แต่ในท้ายที่สุดความร่วมมือของรัสเซียก็ได้เกิดขึ้นร่วมกับประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งถึงแม้ในขณะนี้รัสเซียจะยังคงไม่เข้าร่วมให้สัตยาบันกับศาลอาญานี้ก็ตาม ทั้งนี้ถือเป็นนิมิตหมายที่ดีที่สมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงนั้นยังไม่มีกรรวมตัวกันคัดค้านศาลอาญาระหว่างประเทศนี้อย่างถึงที่สุด เหตุผล

หนึ่งที่สามารถอธิบายได้คือ อย่างไรก็ตามอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงที่มีเหนือศาลอาญาระหว่างประเทศก็ยังคงเหลือไว้ให้เป็นหลักประกันของสมาชิกถาวรเหล่านี้

5. อังกฤษ

การวางตัวที่เหมาะสมในทางการเมืองระหว่างประเทศของประเทศอังกฤษนั้นดูจะไม่สร้างความหนักใจให้แก่พันธมิตรที่ติดอย่างสหรัฐอเมริกาเท่าใดนัก โดยทำที่ของอังกฤษที่มีต่อศาลอาญาระหว่างประเทศนั้นได้สอดคล้องกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาลอังกฤษของนาย Tony Blair ที่ได้แสดงให้เห็นถึงการมอบอำนาจให้การดำเนินกิจกรรมในทางระหว่างประเทศต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งถึงแม้ในขั้นต้นนั้นอังกฤษจะได้ปฏิเสธที่จะสนับสนุนกับสมาชิกในสหภาพยุโรปที่สนับสนุนศาลอาญาระหว่างประเทศให้มีอำนาจสูงสุด แต่ในท้ายที่สุดแล้วอังกฤษก็เป็นอีกหนึ่งในสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงที่ได้ให้สัตยาบันกับศาลอาญาระหว่างประเทศนี้ แต่ในขณะเดียวกันอังกฤษก็ถือเป็นพันธมิตรที่สหรัฐอเมริกาหวังที่จะให้ทำข้อตกลงทวิภาคีในการยกเว้นจากการลงโทษกับคนชาติของตน ทั้งนี้รวมไปถึงประเทศสมาชิกในองค์การนาโต้ด้วย

ดังนั้นจึงแบ่งความขัดแย้งในอุดมการณ์ทางการเมืองหรือนโยบายทางต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกของคณะมนตรีความมั่นคงได้เป็นสองระดับคือ ระหว่างสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงกับประเทศที่เป็นสมาชิกไม่ถาวร และประเทศสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคงกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเห็นขัดแย้งคือ การมีอำนาจและสิทธิที่เหนือกว่ารัฐอื่น ๆ ที่อาจจะทำให้เกิดการอยู่เหนือกฎหมายของรัฐสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้ปัญหาทางการเมืองของคณะมนตรีความมั่นคงนำไปสู่ผลกระทบต่อศาลอาญาระหว่างประเทศคือ

1. ผลกระทบทางการเมือง

ด้วยลักษณะของความเป็นองค์กรทางการเมืองสูงอย่างคณะมนตรีความมั่นคงผลักดันให้การดำเนินการของศาลมีลักษณะเป็นสองมาตรฐาน เมื่อคณะมนตรีความมั่นคงได้ออกข้อมติแรกเกี่ยวกับการดำเนินการในศาลอาญาระหว่างประเทศในช่วงที่ศาลได้เริ่มต้นบังคับใช้ในเดือนกรกฎาคมปี ค.ศ. 2002 โดยมีสาระสำคัญของข้อมติให้มีการยกเว้นจากการลงโทษ กับตัวแทนผู้ปฏิบัติการรักษาสันติภาพ (peacekeepers) ที่มาจากประเทศที่มีได้เป็นภาคี (non-party

state) ตามธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศ ที่ซึ่งดำเนินการภายใต้การควบคุมของสหประชาชาติ เป็นระยะเวลา 12 เดือน และข้อมตินี้สามารถพิจารณาทบทวนให้ศาลงดเว้นจากการดำเนินคดีต่อไปได้เรื่อย ๆ เมื่อครบวาระ ทั้งนี้ข้อมติที่ 1422 นี้ เป็นผลมาจากการกดดันทางการเมืองของประเทศสมาชิกถาวรอย่างสหรัฐอเมริกา ที่นำเอาความจำเป็นในการปฏิบัติการรักษาสันติภาพระหว่างประเทศอื่น ซึ่งต้องการความร่วมมือในทางระหว่างประเทศจากประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงในขณะนั้นหยุดชะงักลง ดังนั้นจึงทำให้ศาลอาญาระหว่างประเทศนี้ถูกใช้เป็นเวทีระหว่างประเทศสำหรับการต่อรองในทางการเมือง โดยเฉพาะประเทศมหาอำนาจทางการเมืองและทางการเมืองอย่างสหรัฐอเมริกา และที่สำคัญการกระทำในครั้งนี้ของคณะมนตรีความมั่นคงทำให้ศาลเกิดช่องว่างที่นำไปสู่การส่งเสริมให้เกิดการยกเว้นจากการลงโทษและการเลือกปฏิบัติกับเหล่าผู้รักษาสันติภาพที่มาจากประเทศภาคีตามธรรมนูญศาล นอกจากนี้ความพยายามอีกขั้นในการทำข้อตกลงทวิภาคีของสหรัฐอเมริกากับรัฐอื่น ๆ ที่ยินยอมที่จะไม่มีการส่งตัวคนชาติของสหรัฐไปสู่การดำเนินคดีในศาลอาญาระหว่างประเทศ นำมาซึ่งความแตกแยกภายในคณะมนตรีความมั่นคง เนื่องจากหลายประเทศไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอในครั้งนี้ของสหรัฐอเมริกา ดังนั้นอาจจะส่งผลให้การดำเนินการระหว่างคณะมนตรีความมั่นคงกับศาลอาญาระหว่างประเทศไม่สอดคล้องกัน

2. ผลกระทบทางกฎหมาย

บทบัญญัติของกฎหมายเปิดช่องให้กับการดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคงที่จะทำให้กฎหมายไม่ชัดเจนและไม่แน่นอน จนนำไปสู่การไม่ได้รับการเคารพ ในทางด้านสารบัญญัติคณะมนตรีความมั่นคงสามารถใช้การตีความขยายเนื้อหาของบทบัญญัติตามธรรมนูญศาลที่เป็นผลมาจากการร่างที่ได้รับการยอมรับจากมติของประชาชาติถึง 160 ประเทศ โดยอาศัยความเห็นชอบของรัฐเพียง 15 ประเทศในคณะมนตรีความมั่นคง เพียงแค่การกำหนดความชอบธรรมพื้นฐานในการดำเนินการทางกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งกฎบัตรสหประชาชาติในหมวด 7 ที่นับเป็นการขยายอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงในการแก้ไขธรรมนูญศาล ซึ่งปกติตามบทบัญญัติในธรรมนูญนั้นเป็นอำนาจของสมัชชารัฐภาคี (Assembly of States Parties) ด้วยความเห็นชอบถึงสองในสาม ส่วนในทางด้านวิธีบัญญัตินั้น คณะมนตรีความมั่นคงสามารถเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีของศาลตั้งแต่การเสนอคดีสู่ศาล ไปจนถึงการบังคับคดีของศาล ซึ่งกระบวนการในการกันมิให้ศาลเริ่มดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือดำเนินต่อไปนั้น ปัญหาทางการ

เมืองของคณะมนตรีความมั่นคงจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการดำเนินคดีอย่างเป็นธรรม (fair trial) ได้ ซึ่งจะส่งผลให้ความพยายามขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งศาล

3. ผลกระทบต่ออาชญากรรมการรุกราน

นอกจากนี้ภายใต้กรอบของศาลอาญาระหว่างประเทศ อาชญากรรมการรุกรานเป็นฐานความผิดหนึ่งที่คุณจะมีความสัมพันธ์กับบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงมากที่สุด เพราะเป็นอาชญากรรมที่มีพื้นฐานและลักษณะที่มาจากกรกระทำการรุกรานตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ แต่เพราะว่าศาลอาญาระหว่างประเทศไม่สามารถที่จะวางกฎเกณฑ์ที่สำคัญที่ว่าด้วยคำจำกัดความของอาชญากรรมการรุกราน และความรับผิดชอบทางอาญาของปัจเจกบุคคลสำหรับการกระทำการรุกรานที่ปราศจากการชี้ขาดในเบื้องต้นของคณะมนตรีความมั่นคงที่ตัดสินเหนือเรื่องนั้นได้ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศกับคณะมนตรีความมั่นคงจะกลายเป็นลักษณะทางการเมืองและเปราะบางมากเกินไปถ้าการรุกรานถูกรวมอยู่ในเขตอำนาจของศาลอาญาระหว่างประเทศ ซึ่งจะต้องมีการชี้ขาดในเบื้องต้นโดยคณะมนตรีความมั่นคง ถึงการมีอยู่ของการกระทำการรุกรานในฐานะที่เป็นเงื่อนไขบังคับก่อนที่ศาลจะสามารถใช้เขตอำนาจศาลได้ ความมีลักษณะทางการเมืองสูงของคณะมนตรีความมั่นคงนี้ ทำให้ไม่เกิดฉันทามติที่จะยอมรับการดำเนินการเหนืออาชญากรรมการรุกรานของคณะมนตรีความมั่นคงได้อย่างง่าย

ทั้งนี้จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การกระทำการรุกรานนี้เป็นความผิดที่มีลักษณะพิเศษที่ประกอบด้วยทั้งลักษณะทางการเมืองคือ การยืนยันถึงการมีอยู่ของการรุกรานโดยคณะมนตรีความมั่นคง และลักษณะทางกฎหมายคือ ลักษณะการกระทำหรือคำจำกัดความของการกระทำ ความผิด และเมื่อมาปรากฏเป็นหนึ่งในฐานะความผิดที่เป็นอาชญากรรมภายใต้ธรรมนูญศาลจึงไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบทางการเมืองไปได้ ดังนั้นอาชญากรรมการรุกรานจึงเป็นฐานความผิดที่มีลักษณะเฉพาะ ปัญหาจึงมิใช่อยู่แค่เพียงว่าการหาคำจำกัดความและการใช้เขตอำนาจศาล แต่จะต้องพิจารณาไปถึงว่า ทำอย่างไรที่จะไม่ให้ความผิดนี้ได้รับการกีดกักร่อนทางการเมือง จนนำความสำคัญทางกฎหมายของอาชญากรรมนี้

ดังนั้นจึงทำให้ความผิดฐานนี้ยังไม่สามารถที่จะมีการดำเนินการปราบปรามได้

อย่างเป็นรูปธรรมภายใต้ธรรมนูญศาลฉบับนี้ เพราะฉะนั้นทำให้เกิดความพยายามที่จะหาข้อสรุปเพื่อที่จะทำให้ศาลอาญาระหว่างประเทศไม่มีช่องโหว่ที่จะทำให้อาชญากรรมประเภทนี้หลุดพ้นไปจากการดำเนินคดีของศาล หรือทำให้ความผิดนี้ย้อนกลับไปสู่การลงโทษโดยฝ่ายผู้ชนะอย่างในอดีต โดยการทำให้ศาลอาญาระหว่างประเทศนี้มีเขตอำนาจศาลที่สมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตามขอบเขตและเงื่อนไขที่จะกำหนดขึ้นในการประชุมทบทวนธรรมนูญนั้น จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติในธรรมนูญศาลอาญาระหว่างประเทศที่วางขอบเขตไว้ให้ว่า จะต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎบัตรสหประชาชาติ จึงทำให้เกิดคำถามขึ้นมาว่า การสอดคล้องนี้หมายถึงว่า บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงจะต้องได้รับการพิจารณาถึงใช่หรือไม่ เนื่องจากกฎบัตรสหประชาชาติในส่วนของว่าด้วยการรุกรานนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงโดยตรง ซึ่งก็เป็นไปตามที่ตั้งข้อสังเกต เมื่อข้อเสนอล่าสุดของคณะกรรมการสำหรับศาลอาญาระหว่างประเทศ กำหนดให้มีการชี้ขาดโดยคณะมนตรีความมั่นคงว่า การกระทำการรุกรานโดยรัฐได้เกิดขึ้น ก่อนที่ศาลอาญาระหว่างประเทศจะใช้เขตอำนาจศาลเหนืออาชญากรรมนี้ ในการดำเนินการนี้ ศาลอาญาระหว่างประเทศได้ตระหนักถึงหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงที่จะติดตามการใช้กำลัง (the use of force) และเชื่อมโยงแนวความคิดของการรุกรานโดยรัฐกับปัจเจกบุคคลผู้ซึ่งอาจจะถูกพิจารณาคดีต่อศาลสำหรับอาชญากรรมนี้ ทั้งนี้เป็นการสมประโยชน์กับประเทศสมาชิกถาวรในคณะมนตรีความมั่นคงที่มีการเสนอให้คงอำนาจในส่วนนี้ไว้ตั้งแต่เริ่มการร่างธรรมนูญศาล และนี่จึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้อาชญากรรมการรุกรานได้รับผลกระทบจากการเมืองของคณะมนตรีความมั่นคง

ดังนั้นจึงเป็นที่ทราบกันดีว่า ความคาดหวังที่จะให้ศาลอาญาระหว่างประเทศสามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จในการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศโดยลำพังนั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก จำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือจากหลายฝ่ายประกอบกันในการนำมาซึ่งผู้กระทำผิดที่แท้จริงมาลงโทษ ตามหลักทฤษฎีแล้วไม่ควรที่จะมีความขัดแย้งระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศกับบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ เพื่อที่จะส่งเสริมทั้งความยุติธรรมและสันติภาพ แบบแผนเพื่อที่จะใช้ทั้งศาลอาญาระหว่างประเทศและคณะมนตรีความมั่นคงนั้นมีความต้องการที่จะให้เกิดขึ้น การจัดตั้งศาลอาชญากรรมสงครามระหว่างประเทศเฉพาะกิจของคณะมนตรีความมั่นคง สำหรับดินแดนยูโกสลาเวียและรวันดาภายใต้อำนาจหน้าที่ตามหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ แสดงให้เห็นตัวอย่างของการซึ่งต้องอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างสันติภาพกับความยุติธรรมที่อยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดี แต่การแทรกแซง

กระบวนการยุติธรรมจากภายนอกได้นั้น มีความเป็นไปได้ที่จะได้รับการยอมรับ ตราบเท่าที่จะเป็นการสนับสนุนสันติภาพและความประนีประนอมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับพฤติกรรมแห่งคดีแต่ละเรื่อง ดังนั้นการที่คณะมนตรีความมั่นคงทำหน้าที่ของตนภายใต้ธรรมนูญของศาล อาจจะมีทั้งส่วนที่ส่งเสริมและขัดขวางการทำงานของศาลที่เสนอขึ้นมา

ด้วยเหตุนี้เมื่อกระแสของมหาอำนาจที่ช่วยผลักดันให้อำนาจหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงดำเนินอยู่ภายใต้ธรรมนูญกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศแล้ว การเกิดขึ้นของศาลอาญาระหว่างประเทศถาวรนี้ก็นับว่ามีส่วนเข้ามาช่วยเสริมบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงในการทำให้บทบาทในการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศสัมฤทธิ์ผลมากขึ้น และถึงแม้บทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงต่อศาลอาญาระหว่างประเทศจะมีหน้าที่เป็นข้อจำกัดของการดำเนินงานของศาลก็ตาม ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องรักษาอำนาจหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงต่อบทบาทในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศเอาไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมบทบาทซึ่งกันและกัน และจะต้องปรับเข้าหากันเพื่อที่จะทำให้เป็นการเพิ่มพูนบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงให้มีบทบาทในการต่อต้านอาชญากรรมระหว่างประเทศให้มากขึ้นจากในอดีต อีกทั้งสร้างควมมีประสิทธิภาพให้กับศาล จึงควรที่จะมีวิธีการในการแก้ปัญหาดังนี้

1. การกำหนดความชัดเจนให้กับบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะมนตรีความมั่นคง กล่าวคือในการที่จะคงไว้ซึ่งอำนาจของคณะมนตรีความมั่นคงเนื่องจากจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการใช้เขตอำนาจของศาลอาญาระหว่างประเทศ ควรที่จะเพิ่มการกำหนดไว้ในธรรมนูญศาลให้ชัดเจนว่า การดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคงนั้นมีขอบเขตแค่ไหน มิใช่อาศัยข้อบทที่เป็นเพียงกรอบการดำเนินการพื้นฐานตามบทบัญญัติในหมวด 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ แล้วใช้วิธีการตีความให้ครอบคลุมการกระทำที่ดำเนินการโดยคณะมนตรีความมั่นคง กล่าวคือเมื่อศาลดำเนินการไปถึงขั้นไหนที่คณะมนตรีความมั่นคงจะไม่สามารถใช้สิทธิที่มีเหนือศาลได้ โดยเฉพาะการใช้อำนาจให้ศาลหยุดกระบวนการของศาลไว้เป็นระยะเวลา 12 เดือน ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินการทางกระบวนการยุติธรรมนั้นเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนกว่าการดำเนินการทางการเมือง

2. ยอมรับให้การดำเนินคดีของศาลที่มาจากการเสนอโดยคณะมนตรีความมั่นคง โดย

ให้มีการลงมติโดยเสียงส่วนใหญ่ (majority) หรือ 9 เสียงใด ๆ ของคณะมนตรีความมั่นคงแทน การให้มีสิทธิยับยั้ง (veto right) ต่อทุกการดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้จะต้อง สอดคล้องกับวิธีการในการปฏิรูปกฎบัตรสหประชาชาติเกี่ยวกับกระบวนการทำคำตัดสินของ คณะมนตรีความมั่นคง ซึ่งถึงเวลาแล้วที่ระบบการลงคะแนนเสียงภายในคณะมนตรีความมั่นคง ควรได้รับการพิจารณาถึงปัญหานี้ แต่ทั้งนี้ในความเป็นจริงนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับเจตจำนงทางการเมืองร่วมกันของประเทศสมาชิกถาวรเป็นสำคัญ

3. การดำเนินการของคณะมนตรีความมั่นคงหรือการออกข้อมติภายใต้บทบัญญัติใน หมวด 7 นั้นไม่ควรที่จะเป็นบทบังคับศาลให้ต้องกระทำกร โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติเป็นว่า “ศาล มีเขตอำนาจตามธรรมนูญนี้ ต่ออาชญากรรมที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 ในฐานะที่เป็นผลมาจาก การเสนอเหตุการณ์มาสู่ศาลโดยคณะมนตรีความมั่นคงที่ดำเนินการภายใต้บทบัญญัติในหมวด 7 แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ อย่างไรก็ตามการเสนอมาเช่นนั้นไม่เป็นการบังคับให้อัยการและทุก องค์คณะ (chamber) ของศาลที่จะต้องยอมรับว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอแล้วสำหรับการเริ่มต้น กระบวนการสืบสวนหรือการดำเนินคดีต่อปัจเจกบุคคลหรือสำหรับความรับผิดชอบของ บุคคล” หรือเพิ่มเติมบทบัญญัติที่มีลักษณะในการให้ศาลมีสิทธิในการยับยั้งการกระทำ ของคณะมนตรีความมั่นคงที่อาจกระทบต่อกระบวนการพิจารณาคดีได้

4. การเลื่อนหรือกันศาลจากการเริ่มต้นหรือดำเนินต่อไปในการสืบสวนหรือพิจารณาคดี โดยคณะมนตรีความมั่นคงเป็นระยะเวลา 12 เดือนนั้น ควรที่จะใช้วิธีการพิจารณาเป็นรายคดี (case by case) มิใช่ให้การยกเว้นในลักษณะของกลุ่มหรือประเภท

ดังนั้นจึงไม่สามารถจะปฏิเสธได้ว่าบทบาทของคณะมนตรีความมั่นคงจากอดีตมาสู่ ปัจจุบันนั้นได้มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก จากการทำหน้าที่เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ของกฎบัตรสหประชาชาติโดยอยู่บนพื้นฐานของรัฐอธิปไตย มาสู่การพิจารณาถึงความมั่นคงของ มนุษยชาติ ในฐานะที่เป็นรากหญ้าให้กับสันติภาพและความมั่นคงของประชาคมระหว่างประเทศ และกลไกที่จะช่วยผลักดันให้การทำหน้าที่ของคณะมนตรีความมั่นคงลุล่วงไปได้หรือไม่ นั้น อยู่ ที่ ภูมิศาสตร์การเมืองของคณะมนตรีความมั่นคงที่แสดงผ่านโดยสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความ มั่นคงทั้งห้าชาติ อีกทั้งแนวโน้มในอนาคตของการดำเนินการร่วมกันระหว่างศาลกับคณะมนตรี ความมั่นคงจะมีทั้งส่วนที่ช่วยส่งเสริมและขัดขวางต่อการดำเนินการของศาล ที่ยังมีหลายส่วนรอ

ความชัดเจนและไม่คลุมเครือ เพื่อให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกันอย่างชัดเจน แต่ถึงแม้จะมีการเข้ามามีส่วนร่วมช่วยในการส่งเสริมการปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศระหว่างศาลอาญาระหว่างประเทศถาวรนี้กับคณะมนตรีความมั่นคง ทั้งนี้จะต้องไม่ลืมว่าตัวการในการดำเนินการที่แท้จริงคือ การดำเนินคดีของศาลภายในประเทศที่จะผลักดันให้กลไกของการยกเว้นจากการลงโทษต่อกฎหมายระหว่างประเทศหมดไป โดยศาลอาญาระหว่างประเทศจะเป็นเพียงกลไกในการเสริมเขตอำนาจศาลสากลของรัฐเท่านั้น

ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสมัชชารัฐภาคีที่จะต้องตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จะนำมาพิจารณาถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประสิทธิภาพในการดำเนินการ เมื่อศาลได้ดำเนินมาครบ 7 ปี เพื่อที่จะนำไปสู่การประชุมแก้ไขธรรมนูญกรุงโรม ที่จะไม่เป็นเพียงแค่ตราสารระหว่างประเทศที่ให้ลักษณะการกระทำความผิดและวิธีการดำเนินการของศาล แต่จะต้องไม่ทำให้ศาลอาญาระหว่างประเทศอยู่ภายใต้การควบคุมทางการเมือง ทั้งนี้กลไกที่จะใช้ควบคุมดุลพินิจในทางการเมืองคือ ระบบศาลภายในประเทศที่แข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพเป็นขั้นต้น และในขั้นรองลงมาเมื่อมาสู่ศาลอาญาระหว่างประเทศคือ ผู้พิพากษาที่คัดเลือกมาจากการเป็นตัวแทนที่กระจายตัวทางภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม